

The Guild Chapel
STRATFORD-UPON-AVON

Каплиця Гільдії – Стратфорд-на-Ейвоні

Каплиця Гільдії розташована на розі Черч-стріт і Чапел-лейн та є однією з найбільш знакових і важливих історичних будівель Стратфорда-на-Ейвоні.

Тут зберігається одна з найрідкісніших серій середньовічних настінних розписів у всій Європі — прихована за наказом батька Шекспіра в 16 столітті після англійської Реформації.

Вони були повторно відкриті через століття, збережені в неймовірних деталях і пропонують справжній погляд на наше середньовічне минуле та світ, у якому народився Вільям Шекспір.

Історія Каплиці Гільдії:

Історія Каплиці Гільдії почалася в 1269 році, коли Гільдії Святого Хреста було надано дозвіл побудувати лікарню та каплицю в місті.

Впродовж століття гільдія була домінуючою соціальною силою в Стратфорді, а протягом 15 століття гільдія перебувала на етапі великого процвітання.

Вона побудувала будівлю гільдії, шкільний будинок і богадільні, які сьогодні домінують на Черч-стріт, для навчання синів членів гільдії був найнятий шкільний учитель. Гільдія також придбала нерухомість та предмети розкоші завдяки щедрості своїх членів, які натомість очікували, що священники Гільдії будуть молитися за їхні душі після смерті.

На початку 16-го століття на стінах каплиці з'явилося багато розписів на фінансування заповіту 1496 року Г'ю Клоптона, багатого члена Гільдії, місцевого благодійника та лорда-мера Лондона.

Але потім прийшли великі зміни.

Коли дев'ятирічний король Едуард VI зійшов на престол у 1547 році, його агресивно протестантська рада придушила всі гільдії в королівстві та конфіскувала їхнє майно. Для Стратфорду це був кінець епохи. Гільдія була скасована, а разом з цим Стратфорд втратив свою громадську інфраструктуру. Місто звернулося до короля з проханням про надання Королівської хартії про заснування Міської корпорації Стратфорда, яка була надана за кілька днів до смерті Едварда в 1553 році. Значну частину конфіскованого майна, що належало Гільдії, було повернуто Міській корпорації, включаючи Каплицю Святого Хреста.

Настінні розписи

Колись каплиця була насичена кольорами і образами.

Стіни були розписані серією вражаючих малюнків із зображенням святих, воріт раю та пекла та інших популярних уявлень про загробне життя. Після Реформації ці зображення були заборонені, Єлизавета I прийняла королівську заборону в 1559 році, вимагаючи «усунути всі ознаки марновірства та ідолопоклонства з місць поклоніння». У Стратфордї ця королівська заборона була виконана в 1563/4 рр. Джоном Шекспіром, батьком драматурга, який був скарбником Стратфордської корпорації. Він дозволив витратити 2 шилінги на псування зображень у каплиці.

Наразі невідомо, чи всі вони були зафарбовані тоді чи пізніше. Вільям Шекспір народився в 1564 році, і цілком можливо, що картини або деякі з них все ще були видимі за його життя. Також існують припущення щодо готовності Джона Шекспіра виконувати накази, які йому було надано, вчені довго сперечалися, чи дотримувалися Джон і його сім'я католицької віри, яку Реформація мала на меті придушити. Що ми знаємо, так це те, що картини не були зіпсовані, вони були в основному завапновані – і це вапнування фактично послужило для їх захисту.

Вважається, що стіни вітваря були прикрашені десятьма сценами з легенди про Істинний Хрест, а під вікнами на нижній північній стіні наві були сцени Танцю Смерті. На південній стіні ми виявили фрагментарні залишки картини «Життя Адама», тоді як у верхній частині західної стіни були зображення вбивства Томаса Бекета та Святого Георгія та Дракона.

Консерваційні роботи:

Наприкінці 2016 року було завершено копітку консервацію двох настінних розписів каплиці, які збереглися найкраще.

Це велика графічно ілюстрована «Загибель», яку можна побачити над аркою вітваря, і «Алегорія смерті», яка знаходиться на західній стіні.

«Загибель» зображує Судний день, де Христос займає центральне місце в сцені, сидить і судить душі, коли вони піднімаються до райських Небес або спускаються в пекло.

«Алегорія смерті» протягом багатьох років була прихована за дерев'яними панелями в нижній південній частині західної стіни. Фреска ілюструє минущу природу земних радощів та страждання за гріхи після смерті, послання, яке повторюється по всій каплиці і яке Гільдія прагнула донести.

Картини тепер виглядають яскравішими, чіткішими та більш виразними для неозброєного ока, дозволяючи відвідувачам каплиці отримати враження про ці витвори мистецтва, як і було задумано спочатку.